

разговаряше се съ тях, и ако нѣкое отъ тяхъ помѣрваше да иде надалечъ, тя подаваше глава между колчетата на коша и го викаше назадъ.

Ненадѣйно прѣхвъркна една птица и Пѣструшка се изплаши. Тя си помисли, че това бѣше нѣкоя граблива птица. Птицата прѣхвъркна още единъ пѣтъ, и сега Пѣструшка позна приятелката си, ластовичката, сжщата, съ която тя се разговаря, когато лежеше надъ яйцата.

— Гледай тукъ! Гледай, гледай! извика Пѣструшка, изпълнена отъ радостъ, и показва на ластовицата своитѣ пиленца.

— Щастлива, щастлива съмъ азъ! Дълго време лежахъ надъ яйцата, и сега имамъ хубави пиленца!

Ластовицата се върна бързо въ гнѣздото си. И тя сжщо, като Пѣструшка, се радваше на ластовичетата си, които нетърпеливо я очакваха.

Прѣводъ отъ нѣмски.

Съ настоящата книжка се изпраща премията „Майчина защита“.